

Нью-Йорк. — По закінченні першої посмертної виставки сл. п. Михайла Осінчука дня 3-го травня, там же, в галерії Літературно-Мистецького Клубу на 2-й еваню, відбудеться 10-го травня відкриття виставки мистця Юліана Колесаря. Виставку влаштовує Об'єднання української діаспори в Нью-Йорку при 79 вул. 1-й Еваню відбудеться концерт 1-х визначних учнів Українського Музичного Інституту. Виступлять 11 талановитих дітей з 3 класів, які найбільш відзначилися з-поміж усіх інших, виконуючи багату музичну програму. Початок о год. 6 по пол.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1933
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. (accepted for mailing at special rate of postage provided for by section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918)
Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07308

Демократія і розум

„Коли вірите в демократію, то мусите підпорядковуватися більшості, навіть тоді, коли ви переконані, що вона короткозора і помиллива“ — читався в єдинимому коментарі Джона П. Ровча „Чому Америка повинна втрутитися в Камбоджу“. Названий американський журналіст — історик, поклимається на слова през. Джона Кеннеді з 1961 року: „Щоб врятувати волю людства для майбутності — мусимо, коли треба, нарадуватися й на ризик. Будемо завжди шукати миру, але ніколи не скапитуємо...“ І тому він твердить, що Америка повинна поспішити з допомогою маленькій південноазійській Камбоджі в її боротьбі проти комуністичних агресорів.

Але тут власне він сам собі перечить. Бо коли през. Ніксон поспішить з активною допомогою Камбоджі, то матиме проти себе Конгрес, особливо більшість Сенату: члени Конгресу знають, погляди й відчувують настрої своїх виборців і тому з рідше проти ангажування Америки в дальній війні дії на азіатському континенті. А втім, Джон П. Ровч каже правду: американська держава рація вимагає не допустити, щоб Камбоджа впадала жертвою комуністичної агресії, бо це призвело б до відкриття американських військ з В'єтнаму і загрозило б безпосередньо Таї (С'яму), у відношенні до якого США мають союзницькі зобов'язання за Південно-Азіатським пактом безпеки (SEATO).

Це давня і складна проблема демократії. Треба користися більшістю, а більшість дуже часто не розуміє проблеми, не знає її дійсної суті і помиляється у висновках. Так було, наприклад, з становищем більшості американського народу безпосередньо після закінчення другої світової війни: під тиском настроїв більшості Уряд проголосив повну демобілізацію, а СССР використав це для перетворення 6-ох європейських держав у своїх сателітів.

Слушні справи дуже часто не є популярними. През. Ніксон і його дорадники напевно здають собі справу з потреби прийти з допомогою Камбоджі. Треба буде великого хисту, зручності і відваги, щоб не піддавшись настроям суспільства і Сенату, не поглибити внутрішньої колотниці в країні, але й не занепасти волі Камбоджі.

Перед змінами в Кремлі

Поїздки генерального секретаря ЦК КПСС Л. Брежнєва до Харкова, а потім до Ульянівська, як і члена Політбюро А. Косигіна до Курська, виявляють не лише „перелеткуватку метушню“ колективних вождів з нагоди 100-ліття народження Леніна. До „вождів“ належить і член Політбюро М. Суслов, колишній керівник КГБ, і він має поїхати до Східної Німеччини, але — не поїде... На прикладі Хрущова в Кремлі вже знають, як небезпечно відлучити з Москви тоді, коли щось не гаразд у самому Кремлі.

З сателітних комуністичних партій останніми місяцями надходять вістки про те, що в ЦК КПСС назрівала криза. Там ніби витворилися два крила: Шелестів, Суслов і Мазауров, як більш ортодоксальні прихильники сталінської гвардії політики — з одного боку, а з другого — Брежнєв, Косигін та Подгорний, які самі потерпіли 6, коли 6 до влади дійшли більш відверті проєктивісти. Не зважаючи на бучне відзначення 50-ліття існування більшовицького режиму та газетні завіси, що „Ленін святкує вся планета“ — населення СССР ледве дає собі раду від плати до плати, між комуністичними партіями світу не видно великої єдності, між СССР і Китаєм назрівало б більшій конфлікт, а у вільних країнах світу Ленін „святкують“ хіба комуністи та їхні поплічники. Але й серед закордонних комуністів десятки поділів на лівіших, правіших, прокитайських, промосковських, протроянських, незалежних тощо. Економічний заклад СССР та практична неможливість для сучасного народу, на чолі з Л. Брежнєвим, розв'язати певні проблеми внутрішньої і закордонної політики можуть, дійсно, витворити становище, коли в Кремлі черговий різ потече кров. При тому не може бути надії на краще, бо коли до влади дійдуть закладені масовані колективним керівництвом сталіністи — центральні, то народам СССР буде ще гірше, ніж нині.

Покищо в Москві немає змін, але Кремль уже вагітний ними, бо когось треба „поставити к стінці“ за дедалі то більші невдачі.

Степан Максимюк

ГОЛКО ПО ПЛАТІВКАХ ЗА 1969 РІК

Українсько-канадська фірма „Русалта“ також скопювала ряд українських советських записів і перевидала їх на платівці „Мої ясені“, ч. ЛІРР 34. Тут популярна тепер пісня під назвою „Музика до музики“. Це нормально і слова до якої склав Кри-венький, у виконанні чоловічого вокального квартету в складі О. Корєцького, С. Кривенького, П. Сичука і М. Лукашевича. Крім „Моїх ясенів“ є ще на платівці „Пісня про Надвір'я“, три пісні з Волині у виконанні квартету бандуристів „Кля-дочка“, „Вечірня пісня“, „Вірю, що прийдеш“, як також відомі вже „Треба йти до осені“ — О. Віланда, „Кохана“ — І. Поклада та жарти-ливи у виконанні Д. Гав-тоха „З сирим широм“.

Валерій Остапенко

25 РОКІВ ТОМУ...

Весна 1945 року, шоста весна в Європі, виявилася передвісницею близького кінця війни, наближення її останньої, завершальної фази. Цей кінець уже відчували на всіх фронтах, після кожного бою — фельд-маршал і рядовий вояк. На заході альянті перейшли Райн — історичний бар'єр Німеччини. На сході советські війська форсували Одер. Смертельне кінце на-коло ретхот „Великого Райху“ замкнулося.

Палахотіли міста. Зупинилися індустрії. Перестали ходити потяги. Похмурі на-селення з туготою прислухало-ся до гуркоту недалеких кан-нонад і чекало кінця пораз-ки, як порятунку. Тільки дика і шепота воля Гітлера ще підіймала на бо-ротьбу народ, звиклий до по-сесту. Ішли до фолькс-турму старі, діти, інваліди. А в найближчій голові „фюр-ера“ малювалися надії на дальший спротив, продов-ження фікції „Великого Райху“, перемогу у війні.

25 років тому з різних ді-лянок східного та балкан-ського фронтів, ведучи тяж-кі ар'єргардні бої, відходили в гірські райони Південної Німеччини частини УНА, УВВ, Козацького Корпусу та інші добровольчі частини.

Для яких історія другої сві-тової війни приділяє окре-мий розділ. Ці добровільці — політи-чні бійці, борці за крапу до-лю свого народу, смертельні зорюги комунізму, вершили свій останній воєнний похід і властиво для них бойово-ю стійкістю. Ні великі втрати, ні тяжкі умови гір-ської війни, ні свідомість про-гравих боїв — не викликали в їхніх рядах паніки, роз-клату, навіть послаблення дисципліни. Була воля до боротьби, і моральна пере-мога ще не оволодела воляком, щоб зробити з нього байдуж-ного обивателя.

УНА, УВВ, Козацький Корпус — єдине, безпри-клюдне явище в історії. Ніко-ли й ніде не було випадку, щоб люди на чужій землі та-копорто боролися, хоч і в чу-жох мундирах, за свої наці-ональні права. Для цих лю-дей друга світова війна була „своєю“ війною, війною за свою країну, проти всіх її во-рогів.

Але то вже була прече-на армія. І тільки Богові бу-ло відомо, що чекало в май-бутньому тих славних синів України та далекої Кубані.

25 років тому, в останню весну, над Європою провісив вихор подій. Воєнні проблеми тоді вже відходи-ли на задній план, а на їхнє місце прийшли політичні. Боротьба переходила в полі-тичну сферу, між політич-ними системами: на одній сто-роні була система західних держав, а на другій — СС-СР. Ішлося про те, яка з цих систем пануватиме в Схід-ній і Центральній Європі.

Кількома могутніми уда-рами альянті західні союзни-ки остаточно спаралізували спротив німців на фронті і оборону т. зв. „національ-но-дрівками була видана в То-ронті канадською філією фірми „Капітол“ і канад-ською державною радіосі-ткою „Сі-Бі-Сі“. Її награла ор-кестра і наспівав хор відо-мого на весь північно-амер-икийський континент кана-дійсько-українського дири-гента Івана Романова. Назва платівки „Українське Ро-жество Христове“. Солісткою виступає тут Леся Зюб-рич. Точного списку виконав-ців на платівці колядок і ще-дрівок не пощастило мені це-лістати.

З українських свангель-ських релігійних пісень вида-но в тому році дві платівки: одну в Канаді, другу в СС-СР. Випуск повільно ляже, що там появилася довгогра-на платівка під назвою „Свя-те Місто“, на якій соліст-ка Галія Бріч наспівала десять пісень в супроводі визначно-го американського органіста Германа Весса. В Чикаго по-явилася платівка під назвою „Акорди душі“, наспівана Катеро Березою і Ніною Во-зною в супроводі того само-го органіста Германа Весса. На платівці одинадцять дуетів.

І видала фірма „Ар-Сі-Ей“. З української католицької церковної музики треба від-значити появу стереоплатів-ки, на якій записана украї-нська католицька літургія у виконанні німецьких ченців Ордена Святого Духа по-близь Кельну. Назва платів-ки „Свята Літургія Схід-ної Церкви“ — український обряд. Під видала американ-ська фірма „Апон“ у спів-праці з німецькою фірмою „Гармонія Мунді Продак-ти“. Число платівки АП-ОН-2841. До платівки дода-но 12-сторінкову брошуру з поясненнями історії виник-нення Українського Като-лицького Обряду. Кілька років тому, який самий запис ви-дала фірма „Гармонія Му-зика“ під ч. 30841.

В листопаді українські ча-совищі принесли вістку, що ця сама американська фірма „Апон“ приготувала альбом з трьох або чотирьох стере-оплатівок, на яких зафіксо-вані святкування з нагоди по-свячення храму св. Софії в Римі. На платівках має бу-ти повна промова Священного Отця Папи Павла VI до ук-раїнців, свята Літургія, яку відправив кардинал Йосиф Сліпий, та спів хорів з Но-варку, Торронта і Утрехту, як також концерт у Ватикані 28-го вересня 1969 р.

Дитяча музика

Канадська — українська звукозаписна фірма „Кантон Рекордс“ видала для ді-тей у 1969 році стереоплатів-ку під назвою „Коза Дер-за“, першу українську му-зичку і першу оперу, написану для виконавців-дітей ба-льшом українському музикан-ті Ленінові за ліберетом Ді-тльовою Чайки. Виконавці — діти від 4 до 17 років, актори і співачки Українського Ді-тського Театру у Вінніпегу, член-и молодіжних організацій Платівки СУМ та інших. Для виконання головної ролі Лі-сички запрошено відому ук-раїнську солістку італійсь-ких опер, мультатурне спі-вачку Тетяну Ару Швфлі. Число платівки АПОН-1841.

Солісти, хори і оркестри

Дуже продуктивним укра-їнським солістом у 1969 році виявив себе „аідойий“ усім

В. Така

„РЕАЛІТЕТИ“ В ЧУЖИХ І В НАС

Для українців переого-ри Західної Німеччини й ін-ших держав Заходу з СССР та його сателітами мають спеціальне значення. Не тільки тому, що всяке на-близження чи навіть осягнен-ня прилязні західних держав з Москвою, яка доповнює Україну, негативно відбива-ються на перспективах на-шої національно-визвольної акції, але й тому, що, як ві-домо, і серед українців є прихильники т. зв. „реаль-ної“ політики, політики „ли-зання реальності“, і от уже не бракує голосів від час рі-зких політичних доповідей як на сторінках деяких ук-раїнських часописів про го-тоті провести аналогію між нинішнім становищем Німеччини та України і взя-ти собі за приклад заходи Брандта у його східній полі-тиці.

В цьому випадку мірку-вання наших прихильників „реальності“ нібито дуже яс-ні. Західна Німеччина про-тягом 20-ти років відкидала „реальність“ існування кому-ністичної Німеччини і не хо-тіла її визнати. Але ця полі-тика, мовляв, ні до чого не довела. Тому Брандт пере-креслює „безплідні“ твер-дження Аденауера про не-визнання другої німецької держави, про об'єднання Ні-меччини, про ролі репре-зентанта волі всього німець-кого народу, а стає на шлях

створення найпередовішої в світі цивілізації, культури, гуманізму за холодною бай-дукістю спостерігали, як люди наклали на себе ру-ки, щоб уникнути повороту на „родину“.

То були дні, коли західні політики, дотримуючись „дипломатичних параграфів“, забули, що існують традиції відродження демократичних народів, існує же і вояцька етика, яка не допускає на-силства навіть над перемо-женим ворогом, існує, на-решті, християнська мораль, яка зобов'язує до справедливості і милосердя.

Так доля цих часів ве-селина на землі рука вказу-є тисячам людей, борячись за крапу долі свого народу, смертельним ворогам кому-нізму, два шляхи. Один по-ліє на Захід знов на різні комісії, перевірчи, допита-ти „м'яуку“ з Москви — „ми нас і на дії морозному знайдемо“. Другий шлях — початку кризі, шпалери ан-глійських королівських гре-натирів, потім через СМЕРШ-НКВД — на далекі Сибір.

25 років тому, коли закін-чилася війна, її жертви про-довжували роги. Правдиву причину цього можна по-шукати в якійсь майбутній і-сторії, вільній від суб'єктив-них переживань і вражень. Ці жертви позначені ба-тьогма — моголами в усіх чо-тирьох зонах окупації Німеч-чини — одинокими, іменни-ми моголами і братськими, над якими можна прочита-ти: „Імена їх Ти знаєш, Го-споді“.

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

Брандт іде до Східної Ні-меччини як голова уряду (Заключення на стор. 6-й)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ І ПРОПОЗИЦІЇ

ДО СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ ПРО ЗМІНУ СТАТУТУ УНС

Члени 19-го Відділу Укра-їнського Народного Союзу ім. Дмитра Галичина в Нью-Йорку домагаються, щоб Статутова Комісія запроєкту-вала, а делегати 27-ої Конв-енції Українського Народного Союзу схвалили зміну стату-ту УНС в наступних точках:

1. Предсидник Українсь-кого Народного Союзу може бути вибраний тільки два рази, тобто, на дві каденції, так, як вибирають президен-та З'єднаних Штатів Аме-рики.

2. Вибір предсидника кон-венції Українського Наро-дного Союзу переводити тіль-ки тайним голосуванням.

3. Щоб Головні Радні УН-Союзу були заступлені репре-зентантами всіх штейнів, треба устатити відповідне число представників до Ек-зекутиви УНС-у, пропорцій-но до кількості членів УН-Союзу в даному штейні. Та-кий виборчий поділ захопив би штейн до суперництва між собою, а тим самим зби-льшував би членство УНС-у.

За Управу 19-го Відд. УНС
Роман Олександрович
Предсидник
Роман С. Голіят
Секретар

СПРАВА ДОМУ УНСОЮЗУ

Уважаю, що не тільки де-легат може забирати голос, але й той член, якому зале-жить на розвитку його устан-ови, має право висловити свої думки.

1. Справа Дому УНСОЮЗУ. Мені відомо з преси, що в цій справі вже пороблені п'ять рішень. Дім УНС має бути в Джерзі Сіті, а не у Філадель-фії, яка є майже центром всього українського життя.

У Філадельфії є наша Мет-рополія, є наші школи, ба-гато наших підприємств. Але коли вже вирішено, задер-жувати цю справу нема цілі. Іде про те, щоб цей дім УНС був дійсно відрізнявся, де крім центрального уряду був би великий архів, бібліотека, друкарня „Свободи“, відпо-відні кімнати для прийняття нарад, а головне, щоб не бу-дуче в Нашім Домі УНСОЮЗУ відбувалися конвенції. Щоб ми не втрачали грошей на влаштування конвенції в крикливою готелі як най-миліше, але щоб ми були го-сподарями в „своєї хаті“.

2. Нехай управа подбас про фонд для секретарів, на перешкоди добрих органі-заторів, та щоб в більших міс-тах відділи УНС мали своє приміщення, свої канцелярії. Чи УНС не збудував, чи не-позичив грошей на будову кожного українського дому, чому ми не можемо мати свої союзові домів.

3. Треба доложити всіх зу-силь, щоб мали відділи об'єд-налися в сильні й великі.

Щоб Конвенція, як Укра-їнський Парламент, була на найвищому можливому рів-ні, пропонує, щоб кожна Со-юзова Округа відібрала на-ради всіх делегатів і, приле-жучаючись до побажань членів Відділів і Української Тро-мади, вивела ухвалу, реко-мендуючи зміни для добра й росту УНСОЮЗУ.

Апробуючи й щиро вітаю-чи плани будови нових при-міщень Українського Союзу в Джерзі Сіті, себто величав-ого 15-поверхового „Віро-длу“, що безперечно є озна-кою росту, делегати кожної Округи повинні прийти на (Закінчення на стор. 8-й)

в'ється „Ой у полі три кри-веньчички“, та інші — ра-зом одиницять. Слів Мінського супроводять та сама оркес-тра домр під диригуванням М. Бобкова, яка виконує на пла-тінці відомі наші танці „За-порізький козачок“ і „Го-пак“.

На підставі інформації М. Мінського, в Німеччині ви-йшла в той самий час у фірмі „Гармоні“ платівка Оскарів Сояків в супроводі гітари. На жаль, більше про цю пла-тінку я не міг ніде довідати-ся.

(Закінчення буде)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ І ПРОПОЗИЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Конвенцію з постановою-домогаттями, щоб в кожній білоруській місцевості, в Клівленді, Дітроїті, Чикаго й інших містах були центри, що обслуговували б для потреб громади, зокрема для потреб нашої молоді, яка невіддільно потребує цього зараз. Якщо цього не зробимо нині, завтра буде запізно. А допомогти, в цьому покликаний ніхто інший, а Наш Батько Союз!

Роман Чучкевич
постійний організатор і
референт 346-го Відділу
„Львів“.

ПРОПОЗИЦІЇ НА 27-МУ
КОНВЕНЦІЙНУ УНС

1. Збільшити старших членів від плавання вкладах і дати їм короткий відпочинок на „Союзі“.
2. Це сті фонди, що їх збирали на Сиротинець і на Дім Старців?
3. Вибрати радних так, щоб були з різних стейтів, а не батька і сина.
4. Не можуть мати всі райони свої „Союзівки“.
5. „Фонд Наглі Потребі“ якимсь поволі зростає.
6. Об'єднати УНС і Робітничий Союз, тоді буде Дім Старців із однієї Оселі.
7. Об'єднувати малі відділи, щоб мали фонди для допомоги хворим.

Василь Захарчук
член 21 Відділу УНС
Бінгемтон, Н.Й.

ВІД ОКРУЖНОГО
КОМІТЕТУ ВІДІЛІВ
МІСТА НЬЮ-ЙорКУ

1. Оформити статут союзові Округу й наложити на них відповідальність за підлеглі Відділи УНС. Окружним Управлінням надати право нагляду над працею підлеглих Відділів, включено з правом ліквідації недовірених Відділів, або їхньої злики з іншими Відділами.
2. Перед кожним Конвенційним УНС Окружний Уряд має бути ключем, виправдованим Головним Урядом УНС, вибираючи із терену даної Округу відповідну кількість кандидатів на головних радних і контролерів УНС, як рівно з різних конвенційних комісій. Тих кандидатів Головний Уряд УНС поміщає на конвенційних списках, з яких делегати вибирають потрібну кількість кандидатів, на намічені пости.
3. Зменшити вимоганий час хвороби до 6 тижнів для тих, які потребують допомоги, та зрівняти грошову допомогу жінок з чоловіками.

Побажання

1. Вести грамоту на 15 літ, яку можна буде легше продавати.
2. Порухити на Конвенції справу будинку Головної Канцелярії.
3. Піднести винагороди за 500 дол. та Г і ДД поліції, а також підвищення винагороди за нових членів.
4. Не робити різниці у винагороді секретарів (6 і 7 відсотків).
5. Домогатися платні для касирів.
6. Підвищити вкладку до допоміжного фонду з 8 до 10 центів.

За Окружну Управління:
Іван Флис, голова
Микола Хоманчук, секр.

ПРОПОЗИЦІЇ
ВІДІЛІВ 147-ГО

На наших чергових Зборах між іншим переведено дебату над проєктами, які представляє до Вашого розсуду а які ми уважимо корисними і допоміжними у розв'язанні нашої дорожчої установи Українського Народного Союзу.

1. Погоджуюсь з першою точкою проєкту стейту Коннектикат, щоб легалізувати Союзів Округу, оформити статут, з визначенням для них засягу діяльності з правом вибору головних радних на передконвенційній Окружних Зборах, вибір яких мала б Комісія затвердити. Так само і Контрольну Комісію мали б вибрати Округами. Контрольна Комісія скла-

дається з п'яти членів, тому уважасмо, що 5 найчисельніших Округ повинні вибрати по одному членові. Конвенція лише затверджує вал б цей вибір.

2. Як не обмежує віку кандидатури американська конституція, так і ми не повинні ніяких обмежень робити. Вибір повинен залежати від можливості, компетентності та від делегатів, які можуть даного кандидата вибрати або не вибрати.

3. Рекомендуюсь винагороду секретарям розподілити на три категорії: секретарів Відділів до 200 членів — 6%, секретарів Відділів до 400 членів — 7%, секретарів Відділів до 600 членів — 8%. З уваги на великі кошти, пов'язані з поштою, телефонами та їздою до розкинутого членства підвищуємо уважасмо необхідною.

4. Рекомендуюсь вислати „Свободу“ хоч би раз в місяць всім, які виплатили свої гроші та подавали місячні і рекордові звіти, щоб тим самим відновити з ними контакт у приверненні їх та їхніх родин до Українського Народного Союзу.

Рекомендуюсь змінити латинку на нашій газеті SVOBODA на більш виразний і правильний переклад LIBERTY або FREEDOM.

Іван Завороний, секр.
Б-во св. Арх. Микола
147 Відділ УНС
в Алентавіні, Па.

ВІД УПРАВЛІННЯ
ВІДІЛІВ 440-ГО

З листів УНСОюзу виходить, що Головна Канцелярія старіється централізувати все діловодство. На думку п. Ярослава Хоростіля недоцільно централізувати працю, бо краще, коли відділові секретарі будуть мати живий контакт з членами та полагоджувати всі справи на місці. Це побажання відноситься до канадійських відділів.

Подумати про Дім Українського Народного Союзу на Канаду з оєсідом в Торонто.

Управа Відділу 440 вважає, що немає потреби переводити будь-яку зміну в складі Канадійської Канцелярії.

Побажання пост. організаторів п-ї Софії Куцої, щоб впровадити часове забезпечення до 65-го року життя, що практикують відділові інші поважні забезпечені товариства.

Софія Куца, секр.
440 Відділ УНС

ЗА ПРИВЕРНЕННЯ
ГРОМАДСЬКОЇ
ВІДІЛІВ УНСОЮЗУ

Як делегат на 27 Конвенції Українського Народного Союзу бажано висловити свої думки та подади пропозиції, щоб привернути громадську активність Відділів УНСОюзу.

З історії УНСОюзу знаємо, що коли основники творили перед 70-роками цю нашу братську організацію, то за головну мету, попри життєві забезпечення своїх членів — ставили собі це й громадську діяльність серед американських і канадійських українців.

Внаслідок розвитку УНСОюзу росте також його активність в громадському житті заокреанських українців. Головним чином УНСОюзу живо ангажується в громадсько-політичній праці з того часу, як „Свобода“, що її почав видавати о. Грушка як незалежну газету, стала його органом.

Початково всесторонньо-освітню, громадську та політичну працю УНСОюзу за океаном можна порівняти з такою всесторонньою працею, що її в кінці виконувала в своїх початках „Провісність“. І подібно, як за ту всесторонню працю Т-ва „Провісність“ в краю присвоєно їй, цілком зрештою заслужено, назву „мати Провісність“ — так за всесторонню працю УНСОюзу за океаном названо, заслужено, УНСОюз — „батьком Союзом“.

Цікаво відзначити, що ця громадсько-політична активність УНСОюзу, які вірніше складових його частин, сою-

зових Відділів у терені, почала зменшуватися саме з того часу, як за океан стала прибувати еміграція після закінчення 1-ої світової війни, а головним чином тої, що прибула після невдачних наших визвольних змагань, серед якої було вже багато інтелігенції.

Ця українська еміграція після 1-ої св. війни, як велика т. зв. політична еміграція після 2-ої св. війни, хоч численно вступає в члени УНСОюзу, але свою громадсько-політичну активність виявляє не в рамках УНСОюзу, але творить інші громадсько-політичні організації, і під їх фірмою ту діяльність проявляє. Тоді повстають Комітети, Об'єднання, а в кінці УККА, які об'єднують різні організації й товариства, в першій мірі всі чотири братські Союзи, на базі яких провадиться вся громадська і політична праця за океаном.

Давніше всю громадсько-політичну працю в ЗСА планували Гол. Уряд УНСОюзу, він звертався до своїх Відділів в терені й вони виконували те, що радив „Батько“ Союз! Та коли створено інші громадсько-політичні центральні установи, які стали планувати громадсько-політичну працю, то Відділи УНСОюзу в терені вже не так радо виконували ці плани як раніше, коли все це робив сам „Батько“ Союз. І хоч під всіма розпорядками і закликами тих громадсько-політичних централей є підписи одного, а часто й більше членів Гол. Уряду УНСОюзу — то все ж Відділи в терені не виконують їх з такою повністю, як це вони робили тоді, коли УНСОюзу кермував сам усією громадсько-політичною працею в ЗСА.

Ми думаємо, що громадська активність Відділів УНСОюзу треба й можна відновити! Відновлення громадської активності Відділів УНСОюзу принесе з собою подвійну користь: вона збільшить загально-українське й активність по наших місцевостях, що вийде на користь і самому УНСОюзу. Звичайно, не бувало так, що коли в якійсь місцевості відбувається якась загально-українська імпреза, то про неї повідомляють своїх членів управлінь різних організацій. Управління Відділів УНСОюзу, в управлі яких деколи є менше активні і громадсько менше вироблені одиниці, своїх членів не повідомляють, і через те вони на загально-українській імпрезах рідше бувають.

Щоб відновити громадську активність Відділів УНСОюзу, треба до їх урядів втягати активних і громадських вироблених людей та вибирати їх на відповідальні становища. Досі в багатьох Відділах так практикується, що на відповідальних урядових всіх вибирають тих самих осіб, які стають „ділчниками“ урядниками, а члени, прибувши після 2-ої св. війни, як щось дають, то хіба функції тростинистів, або відвідувачів хворих.

Таким же краще для самих Відділів, і для УНСОюзу як цілості, коли на Зборах Відділ молоді, який „ділчником“ урядовців, що займають довгі роки уряди, але не виявляють громадської, ані союзової діяльності — замінити активними і громадськими виробленими людьми.

Пропонуємо, щоб новий Головний Уряд, який буде вибраний на цюгорічній Конвенції, під кінець кожного року пригадував про це у своїх зверненнях до Відділів та в „Свободі“ на сторінках, призначених для справ Союзу.

Степан Женецький
Понкерс

ВІДБУДЕТЬСЯ ПРОТИ-
ЛЕНІНСЬКА ДОПОВІДЬ
У КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Ог. — Заходами Організації Визвол. Фронт, у неділю 3-го травня, о 5-й годині, в залі Дому СУ-МА при 2190 Професор вулиці, відбудеться доповідь п. Уліана Целевича під назвою „Ленін — геніальний злочинець“. Доповідь, призначена для ширшого загалу. П. Уліана Целевич є головою Крайової Управи Об'єднання Жінок ОЧУВ.

ПРИХОДЬТЕ, ЩОБ ПОКЛОНІТИСЯ...

Уже належить до традиції, що коли хто з наших громадян в будь-якій справі відвідує Вашингтон, столицю країни, то вважає своїм моральним обов'язком і повинністю прийти до величного пам'ятника Тарасові Шевченкові, щоб поклонитися Кобзареві. Це вчинили і головні ексекутиви урядовці Українського Народного Союзу у вівторок, 28-го квітня, побувавши у Вашингтоні на передконвенційній зустрічі з представниками Державного Департаменту. На фото, біля пам'ятника Кобзареві в столиці Америки, стоять (зліва): головний секретар д-р Ярослав Падох, заступники головного передсідки Богдан Зоряч і інж. Степан Куропас, головний передсідки Йосиф Лісогор, заступники головного передсідки Марія Душник і Володимир Сохан та головний касир Петро Пучило.

Громадські Збори за здійснення
Патріархату УКЦ в Нью-Йорку.

Включаячися у всенародну акцію за створення Патріархату Української Католицької Церкви вірні міста Нью-Йорку відвіду 19 квітня ц.р. в парохійній залі Громадських Зборів, присвяченій цій справі.

Збори, що їх скликав місцевий Відділ Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦ, відкриває голова Відділу М. Бойко, а провадитимуть його президиум в складі мгр. О. Микетей, проф. І. Телюк і І. Витвилюк.

Після молитви, яку провів місцевий парох о. В. Остап, основну доповідь виступив голова Ради Т-ва та речник в Римі д-р Р. Осінчук. Вклавши на обставини в нашій Церкві після Собору (схвалення помислими нашої Церкви, реакції Конгрегації Східних Церков, побут префекта цієї Конгрегації Кардинала Фюрстенберга в Америці, Торонтська Конференція, реалізація фонду „Церква в потребі“), презентує підкреслив відраду ситуації.

Гартфорд за помісність Української
Католицької Церкви

Гартфорд, Конн. 19-го квітня відбулося о год. 3:30 по полудні в залі Українського Народного Дому віче мирян Гартфорду й околиці, скликає Товариством за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви. Віче відкрив голова місцевого Відділу Т-ва п. Лев Любимський. На його пропозицію вибрано президію в складі: п. Б. Стельмах, голова; П. Дутка — заступник та п-ї С. Балко — секретар. Відтак п. Б. Стельмах представив присутнім відомого громадсько-громадського діяча, речника мирян на Синоді Українських Католицьких Єпископів у Римі, д-ра Р. Осінчука. Д-р Р. Осінчук у доповіді на тему „За єдність Української Католицької Церкви та неподільність її провду“ дав загальний перегляд подій, зв'язаних з питанням Патріархату та з акцією в цій для всіх українців важливій справі. Д-р О.

Фонд Церкви в Потребі

Дітройт. — У цілому місяці травні відбудеться в Дітроїті та околицях збірка „Фонд Церкви в Потребі“ згідно з закликом Спільного Пастирського Послання Синоду Українських Католицьких Єпископів з дня 4 жовтня 1969 року (11, 4). Збіркову організацію, за благословенням Преосвященного Кир. Ярослава Габра та підтримкою місцевих отців парохів, Дітройтський Відділ Т-ва за Патріархальний Устрій Ук-

Пам'ятник борцям за волю й державність
України

В числі 3 „УПСлова“ за березень ц.р. повідомлялось про перевезення до ЗСА першого пам'ятника-плити, що був над могилою Симона Петлюри в Парижі. Ця плита й різблення на ній були виконані за проєктом визначного українського архітектора проф. Сергія Тимошенка. Згодом, на бажання Дружини Головного Отамана, над могилою поставлено інший пам'ятник, з скульптурним погруддям С. Петлюри, а саму могилу покрито плитою з чорного граніту. В цій могилі, крім Головного Отамана, спочивають тепер його дружина Ольга та доня Леся. Першу плиту-пам'ятник було пізніше вмуровано в Парижі в стіні церкви св. Симона, що мстилася при вул. Гасне Гю. Після придбання нового церковного будинку при вул. де Палестин, заступила коначність перенесення з старого будинку й плити-пам'ятника. На бажання найближчої родини С. Петлюри, параф. управа церкви св. Симона згодилася перенести плиту до ЗСА, для призначення її на цвинтарі Церкви-Пам'ятника в С. Бавид Бруку.

Це коротка історія перевезення першого над могилою С. Петлюри пам'ятника до ЗСА. Тепер ця плита-пам'ятник знаходиться вже в С. Бавид Бруку. Одержавши й надзвичайно цінної національної пам'ятки наклали обов'язок подбати про належне й гідне її призначення. Очевидно, єдиним відповідним у ЗСА місцем для цього являється цвинтар Церкви-Пам'ятника, на якому спочивають визначні українці, а між ними численні побратими Головного Отамана — старшини й козаки Армії Української Народної Республіки.

Рішення, що найбільше відповідним місцем для цього є центр цвинтаря, в якому виступає тепер дерев'яний хрест. Одночасно стверджуємо, що положення плити під дерев'яним хрестом було б надто скромним оформленням цього пам'ятника. Це довело до іншого рішення, а саме — поставити над пам'ятником-плитою, на місці дерев'яного хреста, кам'яний, мистецько виконаний хрест, як символ вшанування всіх, хто життя своє віддав за волю й державність України. До виконання цього рішення

Бажаючи кожного з нас, належно с. щоб поставлення на цвинтарі Церкви-Пам'ятника монументального хреста й положення перед ним першого пам'ятника з могили С. Петлюри сталося якнайшорше, це цього року. Це легко здійснити, зокрема відданням Українській Православній Церкві її дітям, які, як протязі ось уже скоро тиасячелюдно існування нашої Церкви, постійно виявляють глибоке розуміння тих обов'язків, що їх Боже Провидіння поклало на нашу Церкву в житті української нації. Для здійснення почесного задуму вистачить, коли всі ті, хто став фундатором Церкви-Пам'ятника, поспішать зложити пожертву на поставлення на нашому цвинтарі спільного пам'ятника борцям за волю й державність України.

Консесторія Української
Православної Церкви в ЗСА
Церкви в ЗСА

Одногодінна телевізійна програма
парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго

Чикаго (Н.Н. — В перший день Великодніх Свят відбулася тут успішна телевізійна програма, передавана станцією WLS на 26 каналі. Між 3 і 4 год. по пол. 26 квітня тисячі українців оглядали цю святкову програму, осереджену темою якої був „Український Великдень“.

Оформлення студії віддавало атмосферу українських свят й української хати. На стінах ікон в рушниках, пошесті Блаженнішого Верховного Архископа; в українських вазах в'язанка лози, а на величому столі різні страви посереді з ласкою та писанки й крашанки.

За столом сиділи конферансьє Василь Маркус та Марта Гарасовська, які у двох мовах — українській і англійській — заповодили й програму та подали опис українських свят для неукраїнського глядача.

Привітання висловили два священники: о. сов. Павло Джулиньський, парох української католицької парафії св. Володимира й Ольги та о. митрофорний протоєрей Федір Білецький, настоятель Собору св. Володимира в Чикаго. Під кінець своїх слів обидва панотчі обмінялися поцілунками миру, тобто христосувалися.

У властивій місцевості й програмі виступали три хористки парафії св. Володимира й Ольги, а саме: мішанний хор „Прометей“ під диригентурою Р. Андрушка виконав „Христос Воскрес“, „Ангелію“ та „Пісню про життя“. Дівоочий хор під проводом о. Лебедович виконав реєсню „Рано, раненько Гавриус співає“. А молодіжний хор в останній частині програми відіграв „Садок вишневий“ та „Гуляй“. Була також одна декляція у виконанні Марійки Кліш. Дуже atrakційно точкою були гагілки, виведені групою дітяк, що їх підготувала до виступу Рома Турянська. Діти Роксана Дікий і Юрій Цепинський виконали стилізований танок „Бура на Верховині“.

Цю першу телевізійну програму Парафії св. Володимира й Ольги, яка викликала загальне призначення української публіки, спонзорували Південно Позичкова спілка „Левість“ та група парафії. Для організації й багато причинилися члени парафії-альот ради інж. Дмитро Пілецький, референт молоді та д-р Микола Колеснік з фінансовою референтурою.

Демонстрація проти облудного „Культу Леніна” у Вашингтоні

Вашингтон, Д. К. (вном) — 22-го квітня біля будинку союзу виступили організатори демонстрації проти облудного „Культу Леніна” у Вашингтоні. Виступили організатори демонстрації проти облудного „Культу Леніна” у Вашингтоні. Виступили організатори демонстрації проти облудного „Культу Леніна” у Вашингтоні.

Як відомо 15-та Генеральна Конференція ЮНЕСКО прийняла запропоновану Союзу резолюцію, щоб відзначити 100-річчя Леніна симпозиумом „В. І. Ленін і питання розвитку освіти, науки і культури”. Делегати ЗСА та деяких інших вільних країн сильно виступили проти цієї резолюції. Американські представники висловили погляд, що неправильно як включити проєкт про Леніна в програму ЮНЕСКО, бо Ленін нічого позитивного не вніс для розвитку освіти, науки чи культури, як також сприяти миру і міжнародного порозуміння. Американська делегация висловила у своїй формальній заяві, що „Ленін прийшов до влади, обіюючи волю, але замість того став новатором т. зв. технології політичної держави; так як Наполеон став патроном мілітарних стратегій в 19-му столітті, так Ленін став патроном проповідників насильної революції в 20-му столітті”.

Симпозиум був прийнятий лише тому, що більшість членів ЮНЕСКО або стрималися від голосування, або були відсутні під час голосування. Деякі делегати, що голосували за прийняття проєкту, висловили погляд, що висхідний симпозиум може бути проти інтенції союзу і спонсорів і може розкрити правдивий образ злочинного діяння Леніна і його наступників.

Демонстрація почалася о год. 4-й по полудні і тривала до 6.30 вечором. Це була

Український Монреаль в акції за Патріархат

17-го травня, о год. 3 по полудні в аудиторії УНО при Гачсон і Фейрмонт в Монреалі організується велике громадське віче для обговорення справи дальшої акції за завершення УКЦеркви.

На це віче прибує д-р М. Марунчак, відомий історик і дослідник всесторонніх здобутків української еміграції в Канаді, голова Красної Ради Громадських Організацій за Патріархат УКЦеркви, з Вінніпегу.

Другим промовцем буде невідомо номінований суддя, колишній адвокат і міський прокуратор, Василь Демчишин, також відомий в метрополітному Монреалі громадський і політичний діяч та кол. голова місцевого відділу КУК. Коло 18 тисяч українців, що живуть в нашій провінції Квебек а головню в Монреалі і околиці радо привітали вістку про одностайність наших Владик у повній акції і від себе виявляють бажання, щоб всесторонньо і організовано причинилися до припинення справи.

Міжорганізаційний Громадський Комітет, що сформований з волі представників від 46 організацій вже рік тому веде організовану акцію. Спершу за відбуття Синоду Владик УКЦеркви і внесення рішень правного і структурного завершення УКЦеркви а тепер, після освячення першого етапу, Громадський Комітет мобілізує наші сили на припинення моральної і матеріальної допомоги виконання побудови Свято Софійського Собору і університету та прибрання площі.

Наше бажання, — щоб зміст і форма, дух і естетика тих збудовуваних на одному із узгір'їв вічного міста Риму відображали наше тиснотне надбання і пригадували відвідувачам, прочахам і туристам, що бажання волі і правди до самовизначення нікому не спинити.

Хочемо реально відповісти на питання організації Патріаршого Фонду для Церкви в потребі своїми широкими жертвами в дні віча і постійними виплатами у формі членських зобов'язань.

В цей день ми будемо біля, як колинебудь, зацікавлені історичної ваги подією, побудови столиці. Найдорожчим Фонду для Церкви в потребі своїми широкими жертвами в дні віча і постійними виплатами у формі членських зобов'язань.

Понадшець Дмитро, місто голова і орг. реф. Гром. Комітету

Письменники для дітей і молоді закликають створити видавничий фонд ОПЛДМ

Торонто. — У суботу 11-го квітня 1970 р. відбувся в Інституті св. Володимира при 620 Спайдайна евію З'їзд Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова, ОПЛДМ, на якому однодушно переобрано на голову Об'єднання ред. Богдана Гошовського, схвалено зміну в статуті: включити в назву літературу для молоді, після чого нова назва цього Об'єднання звучить — Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, ОПЛДМ ім. Л. Глібова. Учасники з'їзду звернулися до громадянства, напередодні 25-ліття праці ОПЛДМ, що припадає на 1971 рік, із закликом допомогти створити видавничий фонд у висоті 50 тисяч дол. Без такого фонду дальша справа видань творів для дітей і молоді загрожує, які є для них частиною небажаної України та засобом пізнання й вивчення української мови, опиниться перед найбільшою дотепер загрозою. Крім того, учасники з'їзду звернулися із листом до Екзекутиви УНСОУ та Делегатів трансевої Конвенції УНСОУ, як найбільшій української установи, з проханням схвалити проєкт збереження півмільйонний Культурної Фондуції УНС, яка буде виділеною для розвитку всіх ділянок української культури і науки, в тому й літератури та ін. видів мистецтва для дітей і молоді, що є підставою базою і фундаментом виховання майбутніх українських поколінь. На з'їзді прийняли 17 письменників, поетів, образотворчих мистців, діячів музичної культури, педагогів.

Працюючи з'їзду, в якому взяли участь також чимало громадян-гостей, керував а президент, в складі: письменника-сенатора Романа Заводовича, секретаря ОПЛДМ-д-ра Юліана Лисняка, який проводив з'їздом, а учасники — зустріч з дітьми, молоддю і громадянством, та секретаря Романа Геніка-Березовського. У вступному слові голова Об'єднання ред. Б. Гошовський закликав перш за все будувати у справі виховання не мурі, а фундаменти, і звернувши увагу на те, що ОПЛДМ має тепер до 60 членів, але багато з них уже у віці 60-ти років. До Об'єднання слабо надходить молоді творчі поповнення, яке знає про неможливість труднощів видати, а потім розповсюджувати книжки для дітей і молоді. З'їзд вшанував встановлення пам'яті членів ОПЛДМ, які відійшли в інший світ: сл. п. Катрю Гриневичу, М. Гайворонському, Ю. Тищенко-Сірому, Теклю Віленьку, Д. Солов'я, Софію Парфанович, Марію Юркевич, Людмилу Івченко-Коваленко, В. Радзівкевича, О. Кобця-Вараву О. Стефановича та кількох діячів дитячої культури в Україні.

На з'їзді побуло немало членів, і тому вибрано лише одну комісію, резолюційну, в складі: ред. Б. Гошовський, Р. Заводович, Л. Полтава, ред. В. Баргара і п-ї д-р Олександра Копачева. Після відчитання протоколу з попередніх зборів у 1965 р., звітували члени Правління ОПЛДМ: секретар д-р Ю. Лисняк, скарбник Р. Геніка-Березовського, голова Представництва Об'єднання в ЗСА і часово діючий голова Правління п-ї Леся Храплива, яка розгорнула велику працю в ЗСА; листовою звітувала голова Представництва Об'єднання в Австралії Д. Чуб-Нитченко. Звітвали і теж голова ОПЛДМ ред. Б. Гошовський, а адміністратор видавничої справи Об'єднання, В. Кушмелін, передав дані для звіту; про працю контрольної Комісії звітував д-р Булак. Після обговорення звітів Правління ОПЛДМ ухвалено абсолютним.

В дискусії ред. Софронів Левчицький порушив справу творення дитячих і молодеческих театральних гуртків, яких є дуже мало, хоча є чималий готовий репертуар. За звітний період ОПЛДМ ім. Л. Глібова випустило 18 книг для дітей, в тому й великий збірник „Ми і наші діти”, влаштувало „Двоємисельники” книжки для дітей і молоді, розбудовувало гуртків членів-прихильників ОПЛДМ, проводило акцію в ЗСА „Серце і Книжка” — висла-

Під час з'їзду ОПЛДМ 11 квітня 1970 р. в Торонті відбулася зустріч учасників з'їзду з юніми читачами, делегатами від Пасту, СУМ-у, СУМК, ОДУМ-у і Рідних Шкіл, які вітали працівників української національно-християнської літератури й культури традиційним хлібом — сіллю. Між молоддю — частина учасників з'їзду: п-ї Леся Храплива і п-ї Ніна Мрич — Мудрик в третьому ряді, в четвертому від ліва: Іван Смолий, Володимир Баргара, Осип Залеський, Богдан Гошовський, Роман Заводович, Іван Боднарчук, Петро Андрусів, Леонід Полтава.

ло завдяки пожертвам 2 000 книжок-подарунків до країн з низькою валютою, проводять освітню працю серед батьків тощо. Однак, прибутки з розповсюдження книжок ніяк не покриваються з видатками: книжкового майна ОПЛДМ має на майже 40 тис. дол., але на практиці за 5 років праці змогло виплатити письменникам, авторам виданих книжок, лише 245 дол., отже вони фактично працювали безкоштовно для дітей і громади. Найважче становище з розповсюдженням дитячої книжки і далі спостерігається на Заході Канади.

Щоб ОПЛДМ надалі могло продовжувати видавничу діяльність в царині літератури для дітей і молоді, необхідно створити видавничий фонд у висоті 50 тис. дол. та активізувати ринок і зацікавлені справами виховання українського доросту шляхом літератури — все громадянство і відповісти громадянські установи та організації, включно із СКВОР та СКВУ. Видання ОПЛДМ повинні бути на зразок видань, щоб поборювати намагання Москви закидати українську відну спільноту у світі партійною мажоритарною у формі дитячих видань, українського зроспіненою мовою.

До нового Правління ОПЛДМ вибрано: голова Правління ред. Богдан Гошовський, секретар д-р Ю. Лисняк, скарбник Р. Геніка-Березовського, представник Правління в ЗСА — Л. Полтава, референти п-ї Стефанія Натріана і п-ї Катря Червонок, члени: проф. І. Боднарчук, В. Кушмелін, інж. В. Вакич, І. Керницький, предста в н и к Правління ОПЛДМ на Австралії — Д. Нитченко-Чуб. Контрольна Комісія: голова — д-р Олександра Копач, члени Оксана Бригун-Соколик, д-р С. Булак. Про завдання і плани праці на майбутнє реферувала письменниця і мистець Ніна Мудрик-Мрич. Після прийняття резолюції, було схвалено листа до Екзекутиви УНСОУ та Делегатів Конвенції УНС з підтримкою ідей створити півмільйонний Культурний фонд УНС, прийнято постанову про створення окремої видавничої установи при ОПЛДМ, закликав про поширення передлат журналу „Воселка” та схвалено звернення до громадянства — закликав про створення 50-тисячного видавничого Фондуції ОПЛДМ в 25-ліття заснування Об'єднання і у 80-ліття „Давняк”, що припадають на наступний 1971-ий рік.

Увечері в залі Інституту св. Володимира відбулася зустріч членів ОПЛДМ з громадянством. Її відкрив д-р Ю. Лисняк і нею провадив. Перебравши голову Об'єднання ред. Б. Гошовський поінформовав круглою понад сотню присутніх про працю з'їзду, маестро П. Андрусів виступив з доповіддю „Мистецтво і виховання, ролі ілюстратора дитячої і юна-

Першуні-сестрички: Ляріса й Ірина з Кліфтоном

(До проблеми нашої патріотичної молоді)

Українська громада з несприхваною журбою слідкує за своєю молоддю, що в ту-тешньому шкільництві готується до життя дорослих громадян. Який тип людини з неї формуватиметься? Якою вона виростає? Чи розвивається в неї і свідомість українства, щоб стати перемислами батьківських національних ідеалів і аже-силами, взятими з вільної американської землі, їх реалізувати? Чи може українська кров вливається і безслідно пропадає в могутньому чужому життєвому морі? Це питання, що неухайно хвилює нашу громаду. Про це свідчить преса, публічні виступи тощо.

Тому якими ми радісними надіями наливається серце наші, коли зустрічаємося з такою нашою шкільною молоддю, з уст якої летить дзвінка літературна українська мова та це й про українські настрої цих молодих людей. І не диво, бо це ж заповнення, що така молодіцька книжка” а письменник-сенатор Р. Заводович, якого привітали з 50-ліття творчої праці і якого учасники з'їзду іменували Почесним Головою ОПЛДМ, доповідав на тему „Сучасне і майбутнє дитячої та юнацької літератури в умовах діаспори”. Після доповіді відбулося їх обговорення з учасниками д-ра Б. Стебельського, проф. Зеленого від СКВОР, м-р. Т. Горохович, п-ї Левицької, п. Козловського та ін. Між двома доповідями помістився часопис, пінущин, що „вони горді на своє українське походження”, та прикрасили статтю ініми змінками. Там сказано, що Ляріса й Ірина люблять свою Україну, хоч ніколи її не бачили, що вони завзято вивчають українську мову, літературу, історію, а свій вільний час від шкільних завдань присвячують зайняттям в пласті — українському у скавті.

Панство Мартинюки зі своєю родиною — це живий приклад до статті А. Юриця „Хто — як не ми винні”, поміщений у „Свободі” з 25 лютого 1970 р. Так, тільки авторитетними і культурними впливами батьківського дому при допомозі української школи і молодеческих організацій збережемо нашу молодіть при українстві, як збереглися при ньому Неонілія, Ляріса і Ірина Мартинюки — приклад нашої патріотичної і при своїй високих здібностях це й пильної — працюючої української молоді.

Марія Стефанів

Читайте українські книжки і газети, бо саме читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Сл. п. інж. Святослав Ігор Яцушко

19-го квітня по полудні відбулася в Українському Інституті Америки жалобна сходина, присвячена пам'яті сл. п. інж. Святослава Ігора Яцушка, який відійшов у вічність 15-го березня 1970-го р. Вшанували пам'ять свого члена: Український Інститут Америки, Т-во Українських Інженерів Америки, Т-во „Броди Лев” при участі родичів — понад 100 приязних приятелів та співробітників Покійного.

Адв. Михайло Пізнак говорив в імені УІА, вказуючи на підприємильність і вроджену інтелігенцію Покійного. Велика втрата не тільки для родини, нашої спільноти, але зокрема для України, бо Покійний був одним з наймолодших старшин 1-ї Української Дивізії УНА. Він брав участь в боях на Словаччині, в Югославії та Австрії, був в полоні в Ріміні, де проявив громадянську справу й науки багато корисного.

Волес М. Міліч — приятель Покійного з архітектурного бюро, в якому оба працювали довгі роки, зупинившись на архітектурних працях-простах інж. Святослава Ігора Яцушка, уважав помисли Покійного геніальними архітектурними проєктами. Своєю працею Покійний з'єднав собі велике число американських приятелів, між ними й полове згаданого бесідики. Міліч підкреслював кількакратно, що архітектурне бюро, в якому вони оба працювали, уважав сл. п. інж. Святослава Ігора Яцушка за свого передового архітекта.

Доні панства Мартинюків, це карні пластунки, від шостою року життя почавши. В Пласті їх ставлять як зразок, якими повинні бути українські пластунки. Ляріса й Ірина теж першуними і поза українською школою, в Регіональній школі ім.Павла VI в Кліфтоні. Тут їх поступ у навчання найвищий, їхня англійська мова фразкова, про що свідчить факт, що Ляріса здобула першу нагороду в окружних змаганнях за найкращий есей. Вся школа знає їх, зразкові учениці ці українці Ляріса й Ірина. Розголос про них пішов і поза школу. Раз з нагоди згаданого есею про що розписувалася місцева преса, а це недавно, кореспондент „Ді Геральд Нью” мав з Лярісою й Ірцею спеціальне інтерв'ю і описав помітив про це статтю у згаданому часописі, пінущин, що „вони горді на своє українське походження”, та прикрасили статтю ініми змінками. Там сказано, що Ляріса й Ірина люблять свою Україну, хоч ніколи її не бачили, що вони завзято вивчають українську мову, літературу, історію, а свій вільний час від шкільних завдань присвячують зайняттям в пласті — українському у скавті.

Панство Мартинюки зі своєю родиною — це живий приклад до статті А. Юриця „Хто — як не ми винні”, поміщений у „Свободі” з 25 лютого 1970 р.

Загальні Збори 1-го Відділу ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ в Ньюарку, Н. Дж.

Схвалено, щоб інтенсивно працювати підтримати Всеукраїнський Комітет для відзначення 20-річчя смерті ген. Т. Чупринки. Вислати протестатійний листа до ЮНЕСКО з приводу відзначення 100-річчя народних москвофільських злочинів Леніна. Жертвувати 100 доларів для українців, потерпілих від землетрусу в Югославії.

1-го березня 1970 р. в УН-Домі в Ірвінгтоні, Н. Дж., відбулися 22-гі Загальні Збори ООЧСУ і в сусідній залі 3-ті Загальні Збори Об'єднання Жінок ООЧСУ.

Зборами керувала президент в складі: інж. М. Семанішнін — голова, м-р. А. Гордінський — заступник і інж. І. Зальц — секретар.

Уступаючи голова проф. д-р М. Чирівський обширно звітував із проробленою одностайною праці. Після голови звіт подавали профес. Юрій Кисілевський — секретар Василя Пашака — скарбник і Андрій Андриков — козпатор. Звітуючий скарбник подав, що до 31-го грудня 1969 року приходило було 3,562.46, розходило за цей час було 2,998.20. Сальдо — 564.26.

Із звіту А. Андрикова довідуємося, що за останніх двох років вислано до 11-ох університетських бібліотек „А-ВН Кореспондент” та інших англійських видань на суму 420 доларів.

За Контрольну Комісію звітував і голова сот. Юрій Кононін.

Відбулася похвалена дискусія над звітами, в якій брали участь 14 членів.

На 1970-71 каденцію вибрано нову управу Відділу, яку очолює сот. Юрій Кононін. Слід згадати, що це 17-та конвенція Ю. Кононіна, як голови Відділу. До управи увійшли: М. Кормало, проф. Ю. Кисілевський, інж. І. Зальц, Л. Миталь, В. Пашак, В. Терещук, І. Криса, Ф. Луцишин В. Процюк, І. Галій, м-р. Я. Рак, д-р Р. Богатюк, проф. С. Вожаківський, проф. І. Кульчицький, Контрольну Комісію очо-

Сл. п. інж. С. І. Яцушко

Д-р Мирослав Клофас зупинився над вкломом праці Покійного в наше громадянське життя, зокрема в організуванні допомоги Прип'ятині, де покійний народився. Інж. Яцушко планував відвідати Прип'ятя та зорганізувати там перебування зупиненої української католицької катедри і поширити будову музею у Сандвичу. Несподівана смерть перервала ці плани.

М-р. Лев Стеткевич накреслює шлях Покійного, як друга по зброї, з рамені Т-ва „Броди Лев”. Бесідики згадав, що сл. п. інж. Яцушко був одним з наймолодших старшин 1-ї Української Дивізії УНА. Він брав участь в боях на Словаччині, в Югославії та Австрії, був в полоні в Ріміні, де проявив громадянську справу й науки багато корисного.

Мистець Йосип Тулик, особистий приятель Покійного, який минулого року приїхав з Прип'ятя до ЗСА, намаючись портрет бл. п. інж. Яцушка й подарував його галереї Українського Інституту Америки, що міститься в п'ятійковій залі ім. Володимира Джуса, основоположника й фундатора УІА. В цій залі зберігаються пам'ятки членів Українського Інституту Америки, які відійшли у вічність, як маестра Олександра Архипенка й Володимира Джуса.

Відвідуванням „Чуши братів мій...” закінчено жалобну сходину присвячену сл. п. інж. Святослава Ігора Яцушка.

Роман С. Голіат

Вислухано завіт: голова пані Д. Кульчицька, псарі Л. Дзіман, скарбника А. Процюк і суспільної референтки К. Корняків.

Співом „Не пора, не пора” закінчено офіційну частину зборів.

Зборами Об'єднання Жінок ООЧСУ провадила президент в складі: Марія Вожаківська, голова і Галина Галій — секретар.

Вислухано завіт: голова пані Д. Кульчицька, псарі Л. Дзіман, скарбника А. Процюк і суспільної референтки К. Корняків.

Дискусія над звітами та план праці на будуче зайняли більшу частину зборів. Вибрано нову управу ОЖ ООЧСУ під проводом Д. Кульчицької. Членами управи є: Г. Галій, Л. Дзіман, А. Процюк, І. Кононін, М. Вожаківська, К. Корняків, Н. Криса, М. Ференс, Л. Терещук, Л. Любур, М. Чайківська, М. Вожаков, До Контрольної Комісії вибрані: М. Гой, А. Миталь, А. Притула.

Спільною перекускою закінчено Загальні Збори цих двох ідейно пов'язаних із собою Організацій.

І. Г.

„СВЯТКУВАННЯ” ЛЕНІНА

Брюссель. — Українська Громада в Бельгії відзначила урочистими зборами річницю 20-ліття героїчної смерті а бою Головного Командира УПА і Голови Проводу ОУН на Рідних Землях сл. п. ген-хор. Тараса Чупринки. Шухевича. Голови відзначування відбулися у м. Лиськів, в присутності представників з різних районів країни. Зібрали між котрими були ген. вікарій Г. Фукачик, який відправив Богослуження в паннахидю, та голова Центральної Управи СУМ м-р. О. Коваль, який виголосив промову, в резолюціях виступили, між ін., проти рішень ЮНЕСКО відзначати річницю Леніна — „творця моретокх коштаборів”.

КОРОТКІ ВІСТІ

У МОСКВІ ПОТВЕРДЖЕНО, що з редакції літературного журналу „Новий Мір”, який дозволяв собі час до часу друкувати контрверсійні для комуністичної верхівки твори, видано Олександра Твардовського. Він нібито „добровільно” зрікся, після того, як із Спілки советських письменників виділено гурт його найближчих однодумців і співробітників.

ДЕПАРТАМЕНТ ТОРГІВЛИ ЗВІТУЄ, що в ЗСА в 1969 році один моторовий віз припадав на 2.5 американця. Це значить, що в попередньому році було в цій країні 99.9 мільйона авт, вантажних автомобілів і автобусів. Треба додати, що в цілому світі число моторових возів становить 216.3 мільйона. Для контрасту повідомляється, що африканська держава Рванда має один моторовий віз на 1,600 мешканців.

КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. МЕТА: 2500 НОВИХ ЧЛЕНІВ; ДОСІ ЗДОБУТО — 1.891 ДО ДОСЯГНЕННЯ МЕТИ ЩЕ БРАКУЄ — 609 ЧЛЕНІВ. КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕГАТИ! ВАША КОНВЕНЦІЙНА ПОВИННІСТЬ — ЩОНАЙМЕНШЕ 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ!

«Іспанська» виставка української малаврки — Р. Лучаківської-Армстронг

Нові мистецькі генерації виростають майже кожного десятиріччя. Трохи більш, як два десятиріччя тому перша повноцінна хвиля наших мистців приєднала до берегів Нового світу, і вже тут, в Америці, виростає котрась з черги — друга й третя — українські мистецькі генерації. Перша мало подібна до другої, а друга до третьої, але все ж, поєднуючи в собі, це, передусім, бажання працювати для українського мистецтва. До однієї з тих нових мистецьких генерацій, що оформлювалися в Америці, належить і Роксолія Лучаківська-Армстронг, видатка еспанських малюнків, якої влаштує в дніх від 3 до 17 травня Український Інститут Америки в Нью-Йорку.

Роксолія, родом зі Станиславова, прибула з батьками до Америки в 1951 році й осіла у Філадельфії. Ще під час навчання в середній школі вона студіювала в українській мистецькій студії, а в 1957 р. отримала від міста стипендію до Пенсильванської Академії Мистецтв. Одно-

часно, ввечері студіювала вона теоретичні предмети в Пенсильванському університеті і закінчила його 1961 р. бакалавратом мистецтв, маючи кум лядів. Ще під час студій вийшла вона заміж за свого колегу, американського скульптора Ріда Армстронга і в 1964 р. виїхала з ним на постійне проживання до Еспанії, в Мадрид. Теперішній її приїзд до Америки зумовлений тим, що профес. Армстронг запрошений дати цикл викладів у Пристонському університеті.

В Еспанії Роксолія працювала не тільки над своїми картинами, але й виробила собі ім'я в ділянці декоративних мистецтв — мозаїки і вітражу. В цьому останньому працювала вона новими методами, даючи вітражні композиції не зі скла, а з пластики. Крім різних приватних резиденцій, які вона оздобила своїми працями, 12 її вітражів знаходяться в церкві в Торреломіно. Вона також брала участь у численних виставках українських і американських (м. ін., у Пенсильванській Академії Мистецтв), а в Еспанії виставляла в Мадриді, Малазі і Торреломіно. Цього року її твори можна було бачити на виставці релігійного мистецтва у Філадельфії і Прінстоні. Це, так сказати, її мистецька легітимізація. Як же її мистецтво?

Малювання Роксолії Лучаківської близьке до експресіоністичних напрямків, вона любить гострі контрасти і часто підкреслює кольори чорними або те-

мно брутальними контурами і плямами, що є улюбленим засобом також в еспанському мистецтві. Її форми неспокійні і нервові, але водночас дисципліновані. У своїх малюнках вона часом наближається до абстрактних форм, проте в них і красиві створені на реальному ґрунті. Зате, вона домагається зовсім вільно з формами і кольорами там, де творить не з природи, а з пам'яті — у вітражі. Тут усе перетворюється у фантастичні фрески барв, переданих з чималою стриманою силою, яка перетворює її барви на якісь космічні хвилі здемонізовані субстанції. До речі, техніка пластики дозволяє куди більш плинність і розпливистість барв, ніж це буває у вітражі скляному, і наша мисткиня вповні використувала ці нові спроби мистецького вислову. Її композиції на виставці, хоч і чимала розмірами, дає тільки зразок її досягнень у цій ділянці, де вона має праці 15 метрової довжини. Вона працює теж над мозаїкою, арзким якої теж показані на виставці.

Еспанські мотиви в нашому мистецтві порівняно нові. З наших мистців тільки Грищенко працював систематично в Еспанії і його акварелі з цього періоду а в Інституті. На виставці Лузаковського показано 36 експонатів. Після виставки Галини Мазепи і Юліана Колесара, це чергова високомистецька імпреза цього сезону в Українському Інституті Америки. С. Гордійський

Успіхи нашої академічної молоді в Чикаго

Портрети Стейт — це молодий, бо всього десятилітній коледж в Чикаго. Наприкінці 10 тисяч студентів з туди три десятки українців, здебільша дітяч. Найшлях між ними заансована студентка, талановита і вже відома мисткиня п-ні Лєся Дяченко-Кочман, і завідувач її ініціативи, при активній підтримці Марійки Іванчук, Оксани Скиби, Ольги Смишук та інших засновано там Український Клуб, який за один рік праці має вже деякі досягнення. Започатку-

вав Клуб на весні минулого року прегарно оформленою виставкою зразків українського народного мистецтва, в чому велика заслуга голови 83-го відділу США п-ні Володимирі Демус. Цього року члени Клубу відзначили акроного але-стидево подуманою імпрезою пам'яті Шевченка, і влаштували прилюдний показ писання писанок. Ця остання імпреза мала великий успіх серед студентської молоді. Опікуном Клубу є проф. Мірошлав Семчишин.

Редакційно-видавничка Колегія Кабінету дослідження Поділля приступас до відбору писаних творів, якими тепер диспонує в кількості більше 30, для першого тому «Поділля». Для поширення тематики перманентного дослідження Поділля наступних видань передбачено заохочувати до збільшення чи-

сла його авторів — через популяризацію в пресі і доповідями на імпрезах в УВАН. З цією метою відбудеться вечір Поділля в Академії 10-го травня о 5 год. по полудню — 206 West 100 Str., з програмою: 1). Врештеш з відвідання м. Кам'яниці Подільської і дисциплінації фото-прозорки — А. Горнякєвич. 2). Світочі Православ'я на Україні, портрети — о. С. Кіндзарєв-Пастухов. 3). Спогади про художників-поділля — Д. Горнякєвич. 4). Виступ юних бандуристів, школи проф. о. С. Кіндзарєв-Пастухова.

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВІПІСЛА «ЛІСОВА БАЙКА» ГАЛИНИ ВАРВАРІВ

Вашингтон, Д. К. — У незначений друкарні вийшла великого формату збірка Галини Варварів під назвою «Лісова Байка та інші пісеньки для дітей», з піднаголовком «Перекази українських традицій українським дітям». Збірка має 18 стор., друкована обкладинка синього кольору, а тексти надруковані на цукристій, з багатьма мовними й граматичними помилками. До них входять з порядком: «Лісова Байка», «Ніч під Андрієм», «Світ Вечір на Волині в роках 1939-1943», «Батько Кайна». Перед кожною з чотирьох текстів друкарня дала великі заглові сторінки з призначенням авторки та назвою тексту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІЛІ БРАНДТ
ВІСЛАВ листа польському комуністичному диктаторові Владиславу Гомулі, «збубини» поінформувати про це міністра закордонних справ Вальтера Шееля. Цей інцидент» він дисонанс у коаліції соціал-демократів і вільних демократів; Шеель з представником Вільно-демократичної партії. Все ж, припускають, що Брандт перепрошить Шееля і коаліція урядуватиме далі.

В невимовному смутку повідомляємо наших Приятелів і Знайомих, що наш Найдорожчий
МУЖ, ТАТО І ДІДО
бл. п.
МИКОЛА КОРОЛЬ
помер несподівано на 52 р. життя, 29-го квітня 1970 року.

ПАНАХІДА в п'ятницю, 1-го травня 1970 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку.
ПОХОРОН в суботу, 2-го травня 1970 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до Української Православної Церкви Пресв. Троїти при Брум вул., а ошля на Українській Православній Цвинтарі в С. Бавид Брукс, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина КАТЕРИНА
доньки: МАРІЯ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ ПІЛЬ
ГАЛІ, ІРКА І ОРИСІ
внучка ЛЯРИСА

Ділямося сумною ві

